

hele Landet, at Sjælland bringes under normale Forhold i saa at sige Fastlandsforbindelse eller i alt Fald en gjennemgaaende Jernbaneforbindelse med det øvrige Land. Der blev ogsaa Thing under Finantslovens Behandling i det andet Thing fremfat Anse over, at selv for Persontrafikens Vedkommende ere Forholdene langtfra saa gode, som de burde være paa Storebelt. Derfor er det at ønske, at der snarest mulig maa fremkomme Forslag, sigtende til at frembringe en bedre Forbindelse mellem Sjælland og det øvrige Land, og jeg haaber da, at saadanne Forslag ville kunne finde en ligesaa velvillig Imødekommen fra Repræsentanterne fra Landet vest for Storebelt, som det tør siges, at Repræsentanterne fra Landet øst for Storebelt have vist overfor Sjællands og Fyns Krav. — Naar jeg begyndte med indtrængende at anbefale ærede Medlemmer at stemme imod de foreliggende Vindringsforslag, var det ogsaa i det Ønske, at Loven maatte nu saa hurtigt som muligt komme over til det andet Thing. Dette Thing har vist den Imødekommen at sætte sit Dagsorden saaledes, at det bliver det muligt at modtage Loven endnu idag, naar den bliver hurtigt tilendebragt her i Salen, og derved vil sikkert atter Arbejdet paa den anden Side af Ferien fremmes betydelig, hvad dog ogsaa har Betydning for dette Things Medlemmer. Det er i det Hele at haabe og ønske, at det andet Thing vil fremme denne Lov, som den nu kommer fra Folkethinget, ikke blot med Belvilje, men ogsaa hurtigt, og i saa Henseende tør jeg maasse pege paa det Synspunkt, som der vist er Grund til at gaa ud fra, nemlig at, om end den foretaaende Behandling i Landstinget fremtræder som en normal, rolig Forhandling gennem tre Behandlinger, er den i Realiteten dog snarest at betragte som en eneste Behandling af dette Lovforslag, thi det har været til en lang, omhyggelig Drøftelse i det andet Thing i forrige Samling, og alle de Baner, der nu ere opførte i Lovforslaget, have været underkastede omhyggelig Drøftelse og Forhandling. Der er ganske vist, bortset fra, at et Par Baner ere skudte ud, foregaaet Forandring med en af Banerne, nemlig Faaborg-Ringebanen, men jeg skal tillade mig at bemærke, at, om man end i Landstinget har sat Faaborgbanen istedetfor Faaborg-Ringebanen, synes det dog at have været med Tvivl for forskjellige Medlemmers Vedkommende, og der er særlig i Udvalgets Betænkning fremfat Tvivl om, hvorvidt det i og for sig var rigtig for disse sydfynske Baners Vedkommende at gaa ind paa en Anstødssten, som man nødvendig maatte forudsætte, at Assens-Sommerupbanen let kunde blive, og det udtalte fuldt ud, at dets Bane skulde føres til Ringe og anlægges efter samme Anlægssystem som den sydfynske Bane, hvilket nu ogsaa er fastslaaet her. Det tør saaledes vistnok forventes, at Landstinget ikke vil reise Vansteligheder overfor den Bane, som nu er vedtagen her, og det saameget mere, som det var en Omstændighed, der isjor bidrog til, at man

i Landstinget forandrede denne Bane, at man der savnede en saadan Sikkerhed for en Overenskomst med det sydfynske Jernbanestab, som nu formentlig er tilstede efter det fra dette Selskab fremkomne Tilbud. Der er en Bestemmelse, som blev vedtagen sidst, der vel vil fremkalde nogen Vansteligheid og Modstand i Landstinget. Det er den til § 5 sæiede Slutningsbestemmelse om Fordelingen af Bidraget fra Amtskommunerne. Jeg talte og stemte sidst imod denne Bestemmelse; men naar jeg nu ligesom andre ærede Øvrermedlemmer og den ærede Minister har undladt idag at stille Forslag om atter at stemme denne Bestemmelse ud, er det dels af Hensyn til den betydelige Majoritet, der var for at indsætte Bestemmelsen i Loven, og tillige af den Grund, at den Omstændighed, som sidst med Jøse blev fremhævet af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) som Begrundelse af hans Opfordring til de ærede Medlemmer om ikke at vedtage denne Bestemmelse, nu formentlig kan gjøres gjældenbe ogsaa i modsat Retning, den nemlig, at Bestemmelsen vil blive uden væsentlig Betydning for de jyske Baner og egentlig kun vil faae Betydning for en af de vedtagne Baner, nemlig Faaborg-Ringe Linien, og det maa maasse i det Hele antages, at den Betydning, den vil faae, ikke vil være saa væsentlig, at der Alt vel overveiet skulde være Grund for det andet Thing til af Hensyn til denne Bestemmelse at foretage Vindringer i Lovforslaget, naar det iøvrigt sendes til det i en Skikkelse, som det mener at kunne tiltræde. Med det Saab og den Forventning, at det andet Thing saaledes vil kunne vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger fra 2den Behandling, skal jeg slutte med paany at opfordre Thingets ærede Medlemmer til at fastholde den Form, Lovforslaget har modtaget ved Sagens 2den Behandling.

Svar: Jeg kan saa godt forstaa, at ærede Medlemmer, der høre hjemme i de forfattede Baners Opland, have sølt en vis Trang til at komme igen her for at sige deres Baner et sidste Farvel. Jeg haaber imidlertid ogsaa, at naar disse ærede Medlemmer have tilfredsstillet denne Jølelse, som jeg til en vis Grad kan sympatiffere med, at de saa ville — i alt Fald alle de iblandt dem, der interessere sig for, at en Jernbanelov overhovedet skal udkomme i denne Samling, — stemme for Lovforslaget, selv om deres Bestræbelser ikke maatte faae den Frugt, som de maasse tænke sig, skjøndt jeg antager, at de ikke tænke sig noget stort Udbytte. Jeg vil sige til de ærede Medlemmer, at, naar jeg stemmer imod de her foreliggende Vindringsforslag og anbefaler Andre at gjøre det Samme, vil jeg ikke dermed have udtrykt nogen fedssevarende Woillie imod de Baner, der mulig derved udstydes af Loven. Det er muligt, at dette Farvel tillige for de ærede Medlemmers Vedkommende kan blive et „paa Gjenfyn“; men for mit Vedkommende